HRT

Sinoć je održan duel Plenković – Bernardić na RTL-u. U javnim medijima ta tragična činjenica nije komentirana. Nije kazano kako gospodin Bernardić sumnja u korektnost javne televizija. Upravo je odbijanjem duela na javnoj televiziji to kazao.

Prije rasprave potrebno je ukazati na tragično stanje u javnom prostoru. Tu je potrebno posebno ukazati na ponašanje javne televizije. Javna televizija ne vrši svoju temeljnu funkciju pa je umjesto javnom valja nazvati stranačkom televizijom. Djelatnici na javnoj televiziji su u strahu. Oni podobni su u strahu jer bi mogli biti „nagrađeni“ za svoju vjernost premijeru Plenkoviću ako pobijedi Restart koalicija, a oni marginalizirani djelatnici šute jer se boje za svoju golu egzistenciju. Nije velika mudrost ustvrditi kako stanje na javnoj televiziji podsjeća na neka vremena za koja smo smatrali da su prošla i da se više ne mogu ponoviti. Što više može se kazati kako je javna televizija samo promotor postojeće političke opcije. Da je tome tako dovoljno je kazati kako se dueli vodećih političkih opcija nisu održali na javnoj već na privatnim televizijama. Tako komercijalne televizije obavljaju posao javne televizije. U javnom prostoru se navedena činjenica ignorira kao da je to prirodno i normalno. Niti je prirodna niti je normalna izjava gospodina Davora Bernardića kako odbija sučeljavanje na javnoj televiziji. Postavlja se pitanje u kojem demokratskom ozračju živimo. I dalje, koji su to civilizacijski standardi u Lijepoj Našoj kada čelnik velike stranke odbija sučeljavanje na javnoj televiziji? Ne radi se o nekakvom sitničarenju. Radi se o činjenici da komercijalne televizije omogućuju ravnopravno sučeljavanje, po mišljenju vodećeg oporbenog političara gospodina Davora Bernadića. Treba shvatiti i razumjeti, kako voli kazati naš premijer, da komercijalne televizije imaju svoju politiku koja ima za cilj ostvariti što veću gledanost kako bi prodala po što većoj cijeni reklamni prostor. Usprkos tome političke emisije i komentari su zadnjih godina na višoj cijeni na komercijalnim u odnosu na javnu televiziju. Javna televizija nema financijskih problema posebice ako dosljedno podržava stranku na vlasti. Zadatak javne televizije je građane objektivno informirati, s jedne strane, i provoditi uređivačku politiku koja Â ima za cilj promicanje interesa hrvatskih građana. Prisutna uređivačka politika javne televizije nije ni jedno ni drugo. Treba li uopće kazati kako je cjelokupno rukovodstvo HRT-a moralo podnijeti neopozivu ostavku na svoje funkcije kad je ugovoreno sučeljavanje na komercijalnim televizijama. Umjesto ostavki svjedočimo šutnju menadžmenta i dodatno marginaliziranje predizborne kampanje. Predizborna kampanja bi morala biti praznik i škola demokracije što je nemoguće ostvariti bez aktivnog učešća javne televizije.